

AIR 1

ARTISTS IN RESIDENCY

תערוכה קבוצתית

התערוכה מציגה גופי עבודות של 10 אמנים, יוצרים, צעירים ששהו בתכנית השהות המשותפת של גבעת חביבה: Givat Haviva AIR בהובלת המרכז המשותף לאמנות. במשך שלושה חודשים, הם חיו, הכירו ויצרו במרחב סטודיו משותף תוך שהם נחשפים ומכירים את המקום, את האזור, את הסביבה ואנשיה.

העבודות בתערוכה הן אינדיבידואליות לחלוטין אך בו זמנית הן חולקות חזון משותף של המציאות הנוכחית והמורכבות הקיומית שהיא מקפלת בתוכה. תערוכה משותפת כזו, במיוחד בימים אלו, יכולה לפעול כמתווכת לאותה מורכבות חיים, כשהיא משתפת בשאלות האישיות המעסיקות את האמנים. שאלות על יחד, שונות, שייכות, ייחודיות ומשמעות; כמו גם על כאב, וכמובן - זהות.

היא יכולה לעורר התבוננות ביקורתית על השיח הקיים כעת בעולם: על ריבוי המציאויות המתקיימות היום במקביל ולעיתים במנותק ממש, עד שנדמה שלעיתים אין אפילו נקודת אחיזה משותפת אחת ביניהן. האם קיימות אפשרויות למפגש ממשי בו אפשר לשמור גם על זהות אינדיבידואלית, ייחודית, ספציפית וגם לפעול ולהיות יחד? קבוצת האמנים הצעירים ידעה לכבד כל דת וכל רמת דתיות, כל חילוניות וכל צורת חילונית, כל לאום וכל שפה, תוך כדי היכרותם כיחידים וחיבורם כקבוצה. בהתבוננות על שהיה, שני דברים ברורים לנו: הם התייחסו כל אחד לשנייה על פי הייחודיות האישית של כל אחד ואחת והייתה להם נקודת אחיזה משותפת: האמנות. דרך זו עודדה אותם להיעזר באופן הדדי בהפקת הפרויקטים השונים וללמוד אחד מהשנייה, כל הזמן. כך הם חקרו מדיות נוספות, חדשות, בלתי מוכרות. בתהליך חיפוש מתמיד הם הרחיבו את הגבולות בין המדיות השונות וגילו דרכי חשיבה ועבודה מולטי-דיסציפלינריות והטראנס - דיסציפלינריות.

כמו כל קבוצה, גם כאן התרחשו תהליכי קבוצה טבעיים כמו: הכרות, חיבורים, למידת אופני תקשורת, פיתוח שיח קבוצתי מכבד וגם מחלוקות ומשברים; כמו כל קבוצה. כאן שפת ההקשבה הפכה למחויבות יסוד, תנאי לצליחת הדרך. מושגים משמעותיים שעלו גם בחיים הקבוצתיים עצמם וגם בתהליכי העבודה, גם אם אלו אינם מופיעים בעבודות הסופיות, הם: גבולות אישיים וחברתיים, קודים תרבותיים וזהויות מרובות.

מנחי התכנית, העוסקים בתחומים שונים של שדה האמנות: חנאן אבו חוסיין, פריד אבו שקרה, עדי בוטרוס, עדינה בר און, גליה בר אור, אבנר זינגר, סתיו סטרוז בוטרוס, אסד עזי, רון עמיר ותומר היימן, הם חלק אינהרנטי ממנה. כל אחד מהם פורץ דרך בתחומו ובדרכו. החלטתם לקחת חלק חיוני בתכנית משקפת את החשיבות הגדולה שהם מוצאים באמנות צעירה המחפשת את דרכה כמו גם בחזון המשותף לקיום ממשי של חיים משותפים.

החווייה הכוללת העולה מתוך התערוכה, מעלה שאלות על התכנים התרבותיים והאנושיים שהעולם שלנו מושקע בהם, ועל אלו שמהם הוא מתעלם, ובוחנת, את הנייב של הקיום המשותף כמצב קיומי - הכרחי ייחודי בזמנים אלו של משבר חברתי ופוליטי.

הרי אם רק אם ננהג ב'דרך ארץ', מושג טריוויאלי בעבר, שהיום נדמה שצריך ללמוד מחדש, דרכה של הארץ הזו תהיה אחרת. יש מה ללמוד מהקול האמנותי הצעיר שחושב במונחים אחרים, של ספציפיות וייחודיות מחד ושל תרבות העולם הגלובלי מאידך.

ואצרות: קלודט זורע וענת לידרור מייסדות, מנהלות